

ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง การใช้ถ้อยคำสุภาพ
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง กิริยาวาจาดี มีมารยาท
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง การใช้ถ้อยคำสุภาพ ๑
รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การใช้ถ้อยคำสุภาพ

การใช้ถ้อยคำสุภาพ คือ เป็นการเลือกใช้คำให้ถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ และบุคคล

คำสุภาพ เป็นส่วนหนึ่งของคำราชาศัพท์ กฎเกณฑ์การใช้คำสุภาพ ไม่กำหนดตายตัว บางคำใช้ในภาษาพูด บางคำใช้ในภาษาเขียน

ลักษณะของถ้อยคำสุภาพ

๑. ไม่เป็นคำหยาบหรือคำด่า
๒. ไม่เป็นคำฉวนที่มี ความหมายหยาบคาย
๓. ไม่เป็นคำห้วนหรือคำกระด้าง
๔. ไม่เป็นคำอุทานที่ไม่แสดงความเคารพ
๕. ไม่เป็นคำแสลงหรือคำคะนอง
๖. ไม่เป็นคำภาษาต่างประเทศ

แนวการใช้คำสุภาพ

๑. เปลี่ยนคำพูดกลาง ๆ เป็นคำสุภาพ เช่น *ไม่รู้* เปลี่ยนเป็น *ไม่ทราบ*
๒. ใช้คำว่า *ครับ* หรือ *ค่ะ* ลงท้ายประโยค
๓. เลี่ยงคำพูดที่ผู้ฟังไม่สบายใจ

ตัวอย่าง การใช้ถ้อยคำสุภาพ

สวัสดีค่ะ น้ำหวาน หนูมารบกวณแต่เช้าหรือเปล่าคะ

สวัสดีครับ น้ำหวาน ขอรบกวณน้ำหวานหน่อยครับ

ขอโทษครับ ผมไม่ได้ตั้งใจทำให้คุณลุดตกใจครับ

ขอบพระคุณค่ะ หนูขอฝากขนมไว้ก่อนนะคะ

ป้าแจ่มขา เตี่ยวหนูช่วยเก็บให้ค่ะ

ขอบใจนะจ๊ะที่ช่วยเก็บขนมให้ป้า

ฉันขอไปกับกลุ่มมดแดงจ๊ะ